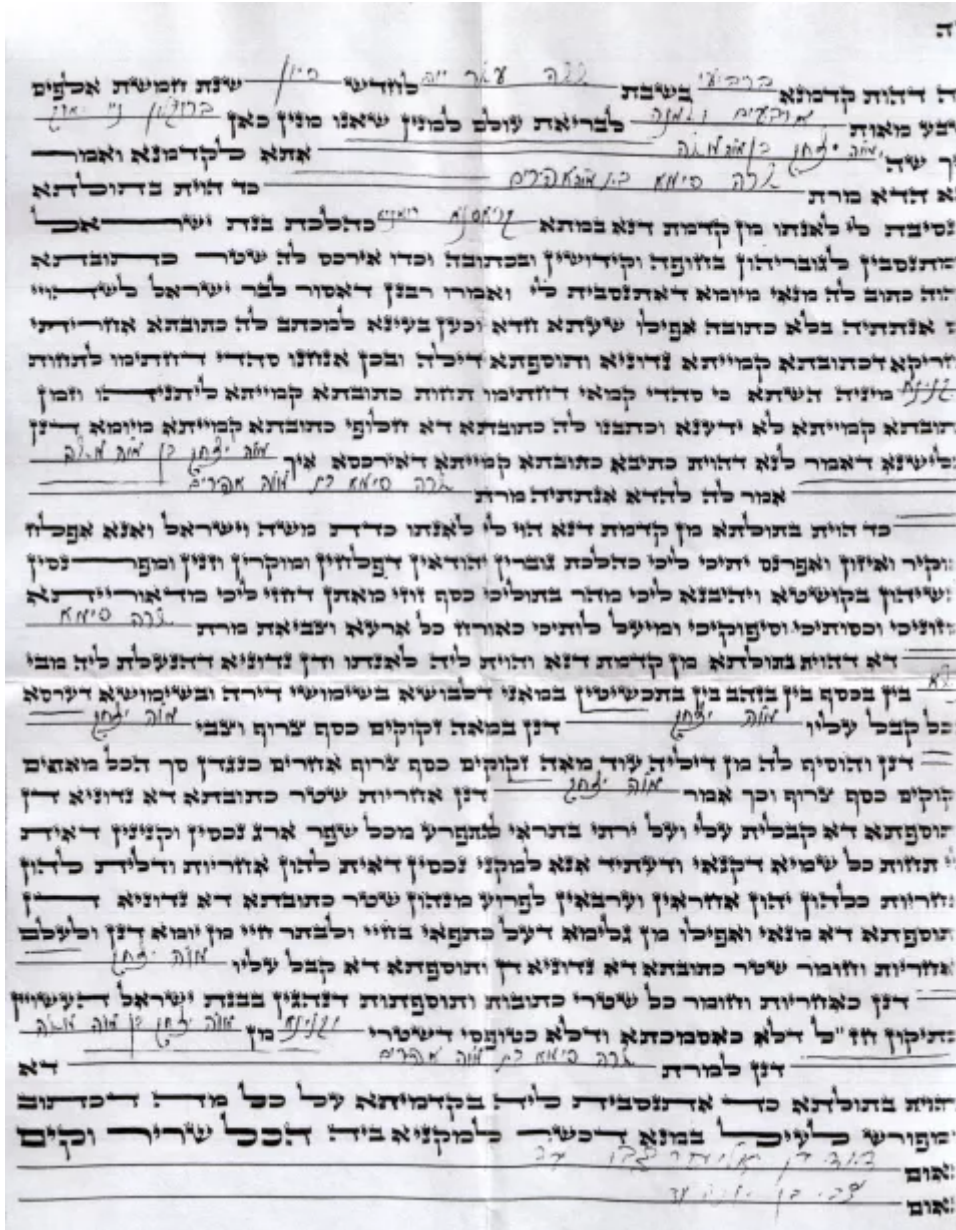

Székely Sára Ketubája

Ez a ketubám, a házassági levelem, amit Krasznán [Szilágy megyében] állítottak ki.

Iminek visszatért a lágereből egy nagynénje és néhány unokatestvére -- Krasznán laktak, Szilágy megyében. A nagynéni elvesztette a lágereben a két gyermekét és a férjét, és néhány unokahúgával tért haza, akikkel végig együtt volt a lágereben. Olga néni rendszeresen jött Kolozsvárra, néha hozott Iminek kenyeret vagy egyebet -- ő is szegény volt. Imi bemutatott neki, és mondta, hogy el akar venni feleségül. "Te, Imi, ez még gyermek! És nincs semmije, szegény, bentlakásban lakik. Te tanult fiú vagy, mesterséged van, jóképű fiú vagy, találhatsz magadnak olyan lányt, akinek van valamije, akármilyen kevés, de valami, mégis, hisz neked sincs semmi." Imi azt válaszolta: "Olga néni, én nem kértem a véleményedet, én tudattam veled." "De hát nekem mégis az a véleményem, hogy még nem kell összeházasodnod vele, hagyd, hogy még nőjön..."

Aztán Olga néni elutazott, Imi meg megharagudott rá. Nem is tudom, ő mesélte-e el mindezt, vagy az öccse, Laci. Aztán újra eljött Olga néni, és azt mondta Iminek: "Imike, drága, igazad van. Ha úgy

hiszed, hogy ez a lány megfelel és szereted, semmi kifogásom. De van egy kérésem. Gyertek el Krasznára, hozzánk, és csináljunk vallásos esküvőt -- rabbink is van." Imi nem válaszolt, ő inkább forradalmár volt, azt mondta, amikor olyesmik történtek a zsidó családokkal, hol volt az Isten, és nagyon úgy gondolta, hogy nem kell semmilyen vallásos esküvő. Mi akkoriban mind ateisták voltunk és nagy kommunisták. Tanakodtam, mit is tegyek, aztán azt mondtam: csináljunk vallásos esküvőt, miért is ne?

Imi elhívott oda, Olga nénihez. Kérdeztem, hogy én is hívhatom-e Bertuska nénit, aki a bentlakás főnöke volt, hogy jöjjön el ő is. Aztán ott volt Erzsi néni (néhány fiú nála lakott, mert a fiát deportálták) meg Friedmann-né... Azt mondtam: "Nekem is van kit meghívnom, nemcsak neked vannak rokonaid, hívok én is, és ha Olga néni ezt akarja, hát megyünk, és csinálunk hüpét" -- azt a baldachint. Elmentünk, Olga néni szerzett fehér ruhát, és bekötötték a fejemet meg minden, és összeházasodtunk a vallási előírás szerint ott, Krasznán. Volt zsidó hitközség, volt egy rabbi is, vagy hoztak valahonnan. Nem emlékszem, hogy kaptunk volna valamit, úgy tértünk vissza, ahogy mentünk: szegényen, de volt díszebéd, ettünk... Ez 1946-ban volt, augusztus huszonekettedikén vagy huszonharmadikán.